

Sygn. akt VIII U 2271/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2016 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO Dorota Stańczyk

Protokolant p.o. prot. sąd. Kinga Pałubska

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2016 roku w Lublinie

sprawy A. W. i P. P. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o ustalenie istnienia obowiązku ubezpieczenia społecznego

na skutek odwołań A. W. i P. P. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 27 października 2014 roku znak (...) - (...)

oddala odwołania.

Sygn. akt VIII U 2271/14

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 27 października 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. stwierdził, że A. W., jako pracownik u płatnika składek PHU (...) nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 1 sierpnia 2014 r. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, że przeprowadzona kontrola wykazała, iż podpisanie przez strony umowy o pracę miało na celu uzyskanie przez A. W. prawa do wysokich świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Świadczą o tym przede wszystkim wysokość ustalonego dla wnioskodawcy wynagrodzenia, oraz fakt, iż pomiędzy podpisaniem umowy o pracę a przejściem na zwolnienie lekarskie upłynął krótki odstęp czasu, a także okoliczność, iż zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego nastąpiło dopiero w czasie przebywania przez A. W. na zwolnieniu lekarskim związanym z ciążą. Pracodawca ponadto nie zatrudnił nikogo na miejsce skarżącej podczas jej nieobecności w pracy zaś dwie zatrudnione przez niego od czerwca 2014 r. osoby wykonują swoje obowiązki na podstawie umowy zlecenia. W ocenie organu rentowego zawarta przez strony umowa o pracę jako pozorna, nie może stanowić podstawy do objęcia wnioskodawczyni ubezpieczeniami społecznymi i ubezpieczeniem zdrowotnym (decyzja k.1-6 a.u.).

W odwołaniu od tej decyzji A. W. wniosła o jej zmianę i stwierdzenie, że jako pracownik podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym u płatnika składek PHU (...) od dnia 1 sierpnia 2014 r. Zaskarżonej decyzji zarzuciła błędne ustalenie stanu faktycznego. Podniosła, iż w dniu 1 sierpnia 2014 r po przedstawieniu kserokopii badania lekarskiego, zaświadczenia bhp z firmy, w której była poprzednio zatrudniona i wypełnieniu niezbędnych kwestionariuszy zawarła z P. P. (1) umowę o pracę. W dniu 5 sierpnia 2014 r. zajmowała się instalacją programu (...) i wprowadzaniem potrzebnych danych firmy, następnego dnia uczestniczyła prawie cały dzień w przeszkoleniu bhp,

następnie wprowadzała dane z faktur do systemu. Z uwagi na pogorszenie stanu zdrowia i konieczność hospitalizacji szpitalnej, od 11 sierpnia 2014 r. przebywała na zwolnieniu lekarskim. Pracę świadczyła jeszcze 10 i 11 września 2014 r. Zgłoszenie ZUS ZUA zostało wysłane po terminie tj. dopiero 13 sierpnia 2014 r., nie mogła bowiem wysłać go samodzielnie z uwagi na brak programu Płatnik i brak podpisu elektronicznego (k.2-4 a.s.)

Odwołanie od tej decyzji złożył również P. P. (1) kwestionując ją i wnosząc o jej uchylenie. Podniósł, iż opóźnienie w dostarczeniu zgłoszenia ZUS ZUA nastąpiło w związku z problemami technicznymi systemu komputerowego. A. W. rozpoczęła wykonywanie swoich obowiązków dopiero 5 sierpnia 2014 r., z uwagi na konieczność przeprowadzenia badań lekarskich. Następnie odbywała szkolenie bhp. Decyzję o zatrudnieniu wnioskodawczyni podjął z uwagi na brak czasu na dalsze zajmowanie się biurem i prowadzeniem dokumentacji księgowej. Stan zdrowia A. W., który pogorszył się w dniu 11 sierpnia 2014 r., uniemożliwił jej dalsze wykonywanie pracy. Z uwagi faktyczne świadczenie pracy przez wnioskodawczynię, organ rentowy niesłusznie wydał zaskarżoną decyzję (odwołanie k. 21-23 a.s.).

W odpowiedziach na odwołania organ rentowy domagał się ich oddalenia, argumentując jak w treści zaskarżonej decyzji (odpowiedzi na odwołania k. 5-6 a.s., 24-25 a.s.).

W piśmie procesowym z dnia 22 kwietnia 2015 r. A. W. wniosła o dopuszczenie dowodów z zeznań świadków oraz dokumentów świadczących o faktycznym wykonywaniu przez nią na rzecz płatnika pracy-kserokopii umowy o pracę, kwestionariusza osobowego, zakresu obowiązków, uprawnień i odpowiedzialności, karty szkolenia wstępnego bhp, dokumentów sporządzanych w sierpniu 2014 r., styczniu 2015 r. i lutym 2015 r., listy płac, podatkowej księgi przychodów i rozchodów, rejestru zakupów VAT, wykazu korespondencji e-mail, deklaracji PIT i list obecności (k.11-14 a.s.). Sąd zarządził połączenie sprawy z odwołania P. P. (1) (sygn. akt VIII U 2272/14) ze sprawą z odwołania A. W. celem ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia (postanowienie, k.33 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje

P. P. (1) od 2019 r. prowadzi działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług elektrycznych pod nazwą (...)P. P. (1) w L. (zeznania wnioskodawcy k. 33,68v. a.s.).

Od czerwca 2014 r. zatrudnia na podstawie umowy zlecenia na stanowisku elektryków-instalatorów dwóch pracowników, K. i R. B.. W zależności od ilości zleceń miesięcznie zarabiają oni po 800-100 zł. brutto. W oddalonej od L. o 63 km K. wnioskodawca prowadzi magazyn z częściami do instalacji elektrycznych - przewodami, listwami, wiertarkami. W prowadzeniu działalności gospodarczej w sprawach księgowych wnioskodawcy pomagała matka jego kolegi H. K., która jest księgową. W razie trudności przy księgowaniu P. P. (1) zwracał się do niej po pomoc. W zależności od problemu doradzała mu telefonicznie bądź przyjeżdżała do niego ze swoim laptopem aby pomogła mu w prowadzeniu lub rozliczaniu księgowości. Na początku roku 2015 r. P. P. (1) wykupił licencję na program komputerowy (...)Od kwietnia 2015 r. prowadzeniem księgowości firmy (...) zajmuje się biuro rachunkowe. Za usługi te wnioskodawca płaci 600 miesięcznie. W 2014 r. z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej wnioskodawca wykazał stratę w wysokości 18.246,73 zł. W roku 2015 osiągnął dochód w wysokości 18. 340,12 zł (zeznania H. K. k. 61-62 a.s., zeznania wnioskodawcy k. 62-62v,69 a.s., pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego k.65 a.s, zeznania o wysokości osiągniętego dochodu k. 70-77 a.s.).

A. W., siostra cioteczna wnioskodawcy P. P. (2), ukończyła studia licencjackie na kierunku rachunkowość. Pracowała na dwóch półrocznych stażach z Urzędu Pracy - jako specjalista ds. kadr i płac i jako księgowa. W (...) Sp. z o.o. przez trzy miesiące zajmowała się księgowością i kadrą na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony. Pracodawca nie wypłacił jej pensji, którą ustalono na w wysokości minimalnego wynagrodzenia (zeznania wnioskodawczyni k. 69v-70 a.s.) W 2014 r. kontynuowała studia magisterskie w systemie zaocznym. Ustaliła z P. P. (2), iż zatrudni ją w swojej firmie po ukończeniu nauki. Mieszka L.. W końcu czerwca 2014 r. wyszła za mąż. W lipcu 2014 roku wyjechała w podróż poślubną. Po powrocie dowiedziała się, że jest w ciąży. W dniu 11 sierpnia 2014 r. A. W. została zawieziona przez swojego męża do (...) Publicznego Szpitala Wojewódzkiego im. (...) w L. gdzie przyjęto ją na Oddział Patologii Ciąży w związku występującym krwawieniem i zagrożeniem ciąży. Z zapisu znajdującego się na pierwszej stronie w Karcie Położniczej i Patologii Ciąży wynika, że wnioskodawczyni w dniu przyjęcia podała przyjmującemu ją lekarzowi,

że nie pracuje. W dniu 14 sierpnia 2014 r. została wypisana ze szpitala. Od dnia 19 sierpnia 2014 r. była pod opieką lekarza położnika J. S., prowadzącego praktykę w L.. W czasie ciąży przebywała na zwolnieniach lekarskich w okresach od 11 sierpnia 2014 r. do 9 września 2014 r., od 12 września 2014 r. do 17 listopada 2014 r. oraz od 10 marca 2015 r. do 18 marca 2015 r. W dniu (...) urodziła syna. W czerwcu 2015 r. obroniła pracę magisterską (dokumentacja medyczna k.53 a.s., karta ciąży k. 47 a.s., zeznania wnioskodawczyni k.37v, 69 -70 a.s.)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów –dokumentacji medycznej ze szpitala, częściowo - zeznań wnioskodawczyni, wnioskodawcy, częściowo-świadka H. K. oraz pisma Naczelnika Urzędu Skarbowego i zeznań podatkowych.

Sąd w całości obdarzył wiarą dowody z powyższych dokumentów co do okoliczności z nich wynikających. Zostały one sporządzone w przepisanej formie, w oparciu o obowiązujące w dacie ich wydania przepisy prawne oraz wydane przez kompetentne osoby w ramach przysługujących im uprawnień.

Z uwagi na spójność i potwierdzenie w dokumentach Sąd obdarzył wiarą również zeznania wnioskodawcy z zakresie faktu prowadzenia działalności, zatrudniania na podstawie umowy zlecenia elektryków instalatorów, korzystania w razie potrzeby z pomocy księgowej H. K.. Z tych samych względów obdarzył wiarą zeznania wnioskodawczyni w części dotyczącej wykształcenia, okoliczności związanych ze stanem ciąży i przebywaniem na zwolnieniach lekarskich. Za wiarygodne uznał również zeznania H. K. w zakresie, w którym podała, iż pomagała P. P. (1) w zakładaniu działalności gospodarczej .

W dniu 13 sierpnia 2014 r. do organu rentowego wpłynęło roszczenie o wypłatę zasiłku chorobowego na podstawie umowy o pracę u płatnika P.H.U. (...). Zgodnie z przedłożonym dokumentem zgłoszeniowym ZUS ZUA wnioskodawczyni została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego od 1 sierpnia 2014 r. Zgłoszenie to wpłynęło po terminie, już w trakcie trwającego zwolnienia lekarskiego, na którym A. W. przebywa od 11 sierpnia 2014 r. Z tych względów Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wszczął postępowanie wyjaśniające i pismem z dnia 30 września 2014 r. wezwał płatnika do dostarczenia dokumentów potwierdzających fakt zatrudnienia. W odpowiedzi na wezwanie płatnik przedłożył umowę o pracę z dnia 1 sierpnia 2014r. zawartą na czas nieokreślony, kwestionariusz osobowy dla pracownika z dnia 1 sierpnia 2014r., kwestionariusz osobowy dla osoby ubiegającej się o zatrudnienie, kartę szkolenia wstępnego w dziedzinie BHP z dnia 6 sierpnia 2014r., dokument ZUS Z-3, informację dla pracowników zawierającą obowiązujące normy prawne dotyczące równego traktowania w zatrudnieniu, oświadczenie zapoznania się z treścią regulaminu pracy, przepisami BHP, zakresem informacji objętych tajemnicą przedsiębiorstwa, obwieszczeniem o obowiązujących w zakładzie systemach i rozkładach czasu pracy, oświadczenie pracownika P1T 2, zakres czynności pracownika z dnia 1 sierpnia 2014r., zaświadczenie lekarskie o braku przeciwwskazań do wykonywania pracy na stanowisku specjalisty ds. administracyjno-księgowych z dnia 4 sierpnia 2014 r., zaświadczenie lekarskie z dnia 2 września 2014 r., listę obecności za miesiące sierpień 2014 r., wrzesień 2014r., dwie listy płac za miesiąc sierpień 2014r., elektroniczną podatkową księgę przychodów i rozchodów, rejestry zakupów VAT 2014 r. (k.13-38 a.u.).

Z przedłożonej umowy o pracę wynika, iż A. W. została zatrudniona od 1 sierpnia 2014 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na czas nieokreślony, na stanowisku specjalista ds. administracyjno-księgowych, z wynagrodzeniem miesięcznym brutto w kwocie 3 700,00 zł. (k. 14 a.u.).

W toku postępowania P. P. (1) i A. W. twierdzili, iż w dniu 1 sierpnia 2014 r. zawarli umowę o pracę. Wnioskodawczyni przedstawiła wówczas kserokopie badania lekarskiego i zaświadczenia bhp z firmy, w której była poprzednio zatrudniona. Wypełniła kwestionariusze osobowe. Dopiero w dniu 4 sierpnia 2014 r. przedstawiła, wydane tego dnia, zaświadczenie o braku przeciwwskazań do wykonywania pracy na stanowisku specjalisty ds. administracyjno-księgowych. Wnioskodawcy podali, iż w dniu 5 sierpnia 2014 r. zajmowała się instalacją programu (...)i wprowadzaniem potrzebnych danych firmy. Przez prawie cały następny dzień, zgodnie z ich zeznaniami, uczestniczyła w przeszkoleniu bhp. Potem wprowadzała dane z faktur do sytemu. Z uwagi na pogorszenie stanu zdrowia i konieczność hospitalizacji szpitalnej, od 11 sierpnia 2014 r przebywała na zwolnieniu lekarskim. Zgłoszenie

(...) zostało wysłane po terminie tj. dopiero 13 sierpnia 2014 r. nie mogła bowiem wysłać go samodzielnie z uwagi na brak programu Płatnik i brak podpisu elektronicznego. Po opuszczeniu szpitala przedstawiła zwolnienie lekarskie i poinformowała P. P. (1), że jest w ciąży. Po powrocie ze zwolnienia w dniach 10 i 11 września 2014 r., zgodnie z ich twierdzeniami wprowadzała dalsze dokumenty do (...) i rejestrów VAT za sierpień 2014r., sporządziła listę płac i listę sprawdzającą do rachunków z umów zleceń. W dniu 12 września 2014 r. przedstawiła kolejne zwolnienie lekarskie na okres od 12 września do 13 października 2014 r. Na zwolnieniu przebywała do 18 listopada 2014 r. (zeznania wnioskodawcy k. 32v-33,38 a.s., zeznania wnioskodawczynie 37v-38 a.s. , ustalenia pokontrolne- decyzja k. 1v-2 a.u.).

Wnioskodawcy twierdzili, iż po powrocie ze zwolnienia lekarskiego trwającego od 18 listopada 2014 r. A. W. pracowała w wymiarze pełnego etatu zgodnie z umową z dnia 1 sierpnia 2014 r., zajmując się wysyłaniem deklaracji do ZUS-u, sporządzaniem PIT-ów – 4,5, deklaracji do urzędu skarbowego, prowadzeniem rejestrów sprzedaży i zakupów, książki przychodów i rozchodów, listy płac, tworzeniem umów zlecenia, odbierała korespondencję, prowadziła bazę nowo powstałych firm, do których wysyłała ofertę firmy, wystawiała faktury, robiła kosztorysy. Jej zadaniem miało być również uporządkowanie dotychczas sporządzanej dokumentacji i wprowadzenie jej do komputera. Do jej obowiązków należało również pilnowanie magazynu oraz odbieranie telefonów, przekazywanie informacji i robienie zakupów. Miejsmem wykonywania pracy było biuro w K., w domu mieszkalnym, w którym wnioskodawca miał magazyn z częściami niezbędnymi do pracy elektryka – instalatora i gdzie mieszkał w sezonie letnim. Miejscowość ta jest oddalona od L. o 63 km. Podali, że A. W. dojeżdżała do pracy codziennie busem, albo podwoził ją mąż. W biurze znajduje się burko, laptop, drukarka, szafeczka z segregatorami (zeznania wnioskodawcy k. 68v-69,38 a.s., zeznania wnioskodawczynie 69v-70 a.s.).

Zeznania wnioskodawców w powyższym zakresie oraz zeznania świadka R. B., iż widział A. W. pracującą w budynku w K., zeznania świadka H. K., iż próbowała dokonać zgłoszenia wnioskodawczynie do ubezpieczeń na jej prośbę już w dniu 6 sierpnia 2014r., a uczyniła to dopiero w dniu 13 sierpnia z uwagi na awarię komputera - Sąd uznał za całkowicie niewiarygodnie, jako sprzeczne z poczynionymi ustaleniami, zgromadzonymi dokumentami oraz z zasadami logiki i doświadczenia życiowego.

W pierwszej kolejności zwraca uwagę okoliczność, iż działalność, którą wnioskodawca prowadzi w 2014 r. przyniosła stratę w wysokości 18 246,37 zł. zaś dochód uzyskany w 2015 r. wyniósł zaledwie 18 340,12 zł. Wnioskodawcy ustalili wysokość wynagrodzenia A. W. na kwotę 3700 zł. miesięczne brutto. Za prowadzenie księgowości od kwietnia 2015 r. płaci biuru rachunkowemu tylko 600 zł. Dwaj zatrudnieni na podstawie umów zlecenia elektrycy zarabiają po 800 -1000 zł miesięcznie brutto. Umowę o pracę z A. W. zawarł, w czasie gdy była jeszcze studentką. Jej doświadczenie zawodowe było bardzo niewielkie, odbyła wyłącznie dwa staże na podstawie skierowania z urzędu pracy. Ustalenie wynagrodzenia na poziomie ponad sześciokrotnie wyższym niż kwota płacona przez P. P. (1) profesjonalnemu podmiotowi zajmującemu się księgowością, zważywszy dodatkowo na osiągnięty przez niego dochód (w roku 2014 r. stratę), prowadzi do konkluzji, że wnioskodawcy nie stać było na wypłacenie A. W. pensji w takiej wysokości. Fakt ten potwierdza pozornie zawartej przez strony umowy o pracę. Również twierdzenia wnioskodawców, iż w miesiącu sierpniu 2014 r. A. W. faktycznie wykonywała pracę, instalując w dniu 5 sierpnia 2014 r program (...)pozostaje w sprzeczności z zeznaniami samego wnioskodawcy, który podał iż licencję na ten program zakupił dopiero w 2015 r. (k.69 v a.s.) Zeznania H. K., w których podała, iż na prośbę wnioskodawczynie zgłosiła ją do ubezpieczenia z uwagi na problemy techniczne- awarię komputera dopiero w 13 sierpnia 2014 r., nie świadczą o tym, iż wnioskodawczynie wykonywała pracę od 1 sierpnia 2014 r, bowiem świadek nie podała konkretnej daty rozmowy telefonicznej z A. W.. Okoliczność, iż zgłoszenie faktycznie nastąpiło, nie jest bowiem kwestionowane.

Również w świetle zasad doświadczenia życiowego nieprawdopodobnym jest, iż wnioskodawczynie będąc w zagrożonej przez połowę jej trwania ciąży, codziennie jeździła busem (bądź z mężem) do oddalonej o 63 km K. by prowadzić wnioskodawcy księgowość w pomieszczeniu obok magazynu. Z tych względów twierdzenia świadka R. B., który zeznał, iż jeden raz widział A. W. gdy siedziała w pomieszczeniu w K. przy komputerze i coś wpisywała, oraz że raz przekazała mu PIT 11, nie są wystarczającym dowodem na świadczenie przez nią pracy w pełnym wymiarze na rzecz wnioskodawcy. Ponadto na uwagę zasługuje fakt, że wnioskodawca nigdy wcześniej nie miał żadnego biura , a miał je utworzyć właśnie w sierpniu 2014r. , zatrudniając A. W., nigdy też , poza nią nie zawierał umów o pracę

z żadnymi osobami, które zatrudniał. Nie umiał też wyjaśnić (zeznania, k. 69v.) dlaczego niektóre z dokumentów, które podpisane są przez A. W. , dotyczą okresu, gdy przebywała na zwolnieniu lekarskim. Tłumaczenia tego faktu dokonane przez A. W. również nie są wiarygodne, i świadczą o pozorności jej zatrudnienia (zeznania k.69v.). Z zasad doświadczenia życiowego wynika, że strony uczyniły to , gdy wnioskodawczyni była już na zwolnieniu lekarskim po to aby uprawdopodobnić fakt zatrudnienia .

Kluczowym w niniejszej sprawie jest również sporządzony w dniu 11 sierpnia 2014 r. zapis w karcie szpitalnej. Wnioskodawczyni wskazała wówczas przyjmującemu na oddział lekarzowi, że nie pracuje (dokumentacja k 53 a.s.).

W konsekwencji Sąd uznał za sporządzone dla pozoru umowę z dnia 1 sierpnia 2014 r., zakres obowiązków, listy obecności skarżącej oraz projekty wykonywanych przez nią prac w zakresie, w jakim miały one potwierdzać faktyczne świadczenie pracy na rzecz wnioskodawcy. Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe nie wykazało bowiem, aby praca była rzeczywiście wykonywana. Część dokumentów sporządzonych przez wnioskodawczynię: podpisany przez nią dokument z dnia 31 sierpnia 2014 r. nr 17, dokument dowód wewnętrzny nr 20 z 30 października 2014 r., oraz faktury wewnętrzne m.in. z dnia 3 listopada 2014 r. sporządzane były gdy przebywała ona na zwolnieniach lekarskich. Wnioskodawca zeznał, iż nie pracowała dla niego podczas zwolnienia lekarskiego. Fakt ten potwierdza, iż przedstawiona przez wnioskodawców dokumentacja mająca świadczyć o rzeczywistej pracy A. W. na podstawie zawartej w dniu 1 sierpnia 2014 r, umowy była nieautentyczna, stworzona w celu potwierdzenia wykonywania przez nią pracy, która w rzeczywistości nie była świadczona.

Odwołania nie były zasadne i nie zasługiwały na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie wnioskodawcy kwestionowali wyłączenie A. W. z ubezpieczeń społecznych z tytułu zatrudnienia u płatnika P. P. (1) na podstawie umowy o pracę od dnia 1 sierpnia 2014 r.

Zgodnie z treścią art. 68 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, zwanej dalej ustawą SUS (t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 1442 ze zm.) do zakresu działania Zakładu Ubezpieczeń Społecznych należy, między innymi, realizacja przepisów o ubezpieczeniach społecznych, a w szczególności stwierdzanie i ustalanie obowiązku ubezpieczeń społecznych. Z powyższego wynika, iż ZUS ma prawo stwierdzać obowiązek ubezpieczenia oraz ustalać brak takiego obowiązku.

W przedmiotowej sprawie kwestią sporną była odmienna interpretacja przez strony okoliczności zawarcia umowy o pracę, celu tej umowy oraz świadczenia pracy przez A. W. na rzecz płatnika(...) P. P. (2).

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe pozwoliło na ustalenie, iż A. W. w dniu 1 sierpnia 2014 r. ani później nie podjęła pracy na rzecz wnioskodawcy. W dniu 4 sierpnia 2014 r. zgłosiła się dopiero do lekarza celem uzyskania zaświadczenia, na podstawie którego mogłaby być dopuszczona do pracy. Zgłoszenie wnioskodawczyni do ubezpieczeń społecznych nastąpiło dopiero 13 sierpnia 2014 r., w czasie gdy przebywała ona już w szpitalu z zagrożoną ciążą. Przedstawione przez wnioskodawców dokumenty, listy obecności, e-maile, wnioskodawcy stworzyli w celu uprawdopodobnienia, iż wnioskodawczyni świadczyła pracę na rzecz wnioskodawcy. Wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego wskazują zaś, że celem umowy o pracę noszącej datę 1 sierpnia 2014 r. było uzyskanie świadczeń z ubezpieczeń społecznych, w postaci zasiłku macierzyńskiego.

Przypomnieć należy, iż w przedmiotowym postępowaniu zasadnicze znaczenie odgrywa zasada wyrażona w treści przepisu art. 6 kc, zgodnie z którą ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi z skutki prawne.

Odnosząc tę regułę do niniejszego postępowania należy wskazać, iż zaskarżając decyzję organu rentowego wnioskodawcy winni podważyć trafność ustaleń organu rentowego oraz wskazać na takie okoliczności w materiale dowodowym, które umożliwiałyby wysnucie wniosków zgodnych z ich stanowiskiem reprezentowanym w odwołaniach od decyzji.

Zdaniem Sądu Okręgowego, w przedmiotowej sprawie wnioskodawcy, przy pomocy złożonych zeznań oraz przedstawionych dowodów z dokumentów, nie zdolali obalić ustaleń organu rentowego sprowadzających się do przyjęcia, że umowa o pracę została zawarta między stronami dla pozoru i, co za tym idzie, jest nieważna.

Wskazać należy, iż zakres podmiotowy obowiązku ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia rentowego wyznaczają art. 6 ust. 1 pkt 1 wyżej wskazanej ustawy o SUS. Zgodnie z jego treścią obowiązkowym ubezpieczeniom podlegają między innymi osoby, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami.

Przepis art. 2 kp precyzuje zaś, iż pracownikiem jest osoba zatrudniona między innymi na podstawie umowy o pracę. Pomiędzy pracodawcą a pracownikiem występuje zatem szczególnego rodzaju stosunek zobowiązaniowy stosunek pracy. Istotą zawartej umowy o pracę jest to, iż jedna ze stron (pracownik) wyraża chęć wykonywania pracy określonego rodzaju w warunkach podporządkowania pracodawcy, natomiast druga strona – pracodawca zobowiązuje się stworzyć stanowisko pracy i zapewnić pracownikowi wynagrodzenie za świadczoną pracę. Celem i zamiarem stron umowy o pracę zgodnie z istotą stosunku pracy jest więc rzeczywista realizacja treści tego stosunku pracy. Warunkiem skuteczności umowy o pracę jest zgodna wola obydwu stron, wyrażona w umowie o pracę.

Równocześnie przypomnieć należy, iż zgodnie z treścią przepisu art. 83 § 1 kc nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozoru. Pozorność umowy oznacza braku rzeczywistego zamiaru stron danej czynności prawnej wywołania skutków prawnych przy jednoczesnym zamiarze stworzenia okoliczności mających na celu zmylenie osób trzecich.

Wspomnieć należy również, iż czym innym jest nieważność spowodowana pozornością czynności prawnej od nieważności czynności prawnej mającej na celu obejście ustawy (vide art. 58 § 1 k.c.).

Czynność prawna mająca na celu obejście ustawy polega na takim ukształtowaniu jej treści, które z formalnego punktu widzenia nie sprzeciwia się ustawie, lecz rzeczywiście zmierza do zrealizowania takiego celu, który jest zakazany przez ustawę. Cel umowy w postaci uzyskiwania świadczeń z ubezpieczeń społecznych, jako taki, nie jest sprzeczny z obowiązującym prawem.

W przedmiotowej sprawie słusznie organ rentowy wykazywał, iż umowa o pracę zawarta pomiędzy P. P. (1) i A. W. wykazuje cechy czynności prawnej pozornej.

Jak wykazało przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe, strony podpisały noszącą datę 1 sierpnia 2014 r. umowę o pracę, której rzeczywistym celem nie było świadczenie umowy o pracę przez wnioskodawczynię na rzecz wnioskodawcy lecz jedynie uzyskanie świadczeń z ubezpieczenia społecznego przez A. W. w postaci zasiłku chorobowego a następnie zasiłku macierzyńskiego.

Strony nie wykazały w toku postępowania, iż celem zawartej umowy o pracę było faktycznie wykonywanie pracy przez odwołującą się. Zgłaszane dowody, w postaci dokumentów oraz złożonych zeznań wykazywały nieścisłości i niejasności. Niemniej jednak, jak słusznie podkreślał ZUS w toku postępowania, samo sporządzenie dokumentacji potwierdzającej nawiązanie stosunku pracy, a nawet wypłata wynagrodzenia czy opłacenie składek ubezpieczeniowych do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie przesądza jeszcze o istnieniu stosunku pracy. Świadczy o tym dopiero realne i rzeczywiste świadczenie pracy przez pracownika na rzecz pracodawcy. Samo podpisanie dokumentu umowy o pracę nie oznacza ważności oświadczeń woli stron w sytuacji, gdy strony te mają świadomość, że w rzeczywistości pracownik nie będzie świadczył pracy, a pracodawca nie będzie z tej pracy korzystał (vide: wyrok Sądu Najwyższego z 4.08.2005r., II UK 321/04 OSNP 2006/11-12/190, wyrok Sądu Najwyższego z 24 lutego 2010 r. II UK 204/09, LEX nr 590241).

Z powyższych dowodów wynikało, iż wnioskodawczyni faktycznie nie świadczyła pracy na rzecz wnioskodawcy w zadeklarowanym miejscu prowadzonej działalności. Zakres zaprezentowanych przez nią dokumentów zwłaszcza wobec faktu, iż część z nich była sporządzona w czasie przebywania przez skarżącą na zwolnieniu lekarskim, podważa

wiarygodność całej dokumentacji. Zwłaszcza, że jak twierdzą wnioskodawcy wykonywała ją codziennie w oddalonej od (...) km K., przez 8 godzin dziennie.

Wnioskodawca nie wykazał również, iż faktycznie posiadał fundusze na zatrudnienie pracownika na takim stanowisku z wysokim wynagrodzeniem, gdy inne osoby zatrudnione przez niego na podstawie umowy zlecenia zarabiał po 800-1000 zł brutto, zaś biuro rachunkowemu prowadzącemu księgowość płacił po 600 zł miesięcznie.

W ocenie Sądu Okręgowego, z powyższych okoliczności wynikało jednoznacznie, iż mimo formalnego podpisania przez strony umowy o pracę i zgłoszenia odwołującej się do ubezpieczeń społecznych, w rzeczywistości strony nie realizowały postanowień umowy o pracę, a ich realizacja, nie była rzeczywistym celem zawartej umowy. Tym samym, zdaniem Sądu orzekającego, umowa o pracę między stronami była umową pozorną i zmierzała jedynie do uzyskania korzystnych dla A. W. świadczeń z zakresu ubezpieczeń społecznych przy krótkim okresie pozostawania w zatrudnieniu i jednoczesnym krótkotrwałym obciążeniu finansowym P. P. (1) .

Reasumując, przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało słuszność stanowiska organu rentowego, iż umowa o pracę zawarta pomiędzy P. P. (1) i A. W. jest czynnością prawną pozorną, a tym samym nieważną i w związku z tym nie może rodzić obowiązku ubezpieczeniowego w zakresie ubezpieczeń społecznych.

W związku z powyższym stwierdzić należy, iż zaskarżona decyzja organu rentowego jest prawidłowa i nie podlega zmianie, zaś odwołania skarżących podlegają oddaleniu.

W tym stanie rzeczy, w oparciu o powołane wyżej przepisy oraz na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.